

VELENCÉTŐL DUBROVNIKIG

Köszöntő kötet Vig István tiszteletére

SZERKESZTETTE

Dudás Mária, Dudás Előd

ELTE BTK
Szláv Filológiai Tanszék
Budapest, 2018

SZAKMAI LEKTOROK
Lukács István
Nyomárkay István

TÖRDELŐ
Janiec-Nyitrai Agnieszka

© Szerzők, szerkesztők

Kiadja az ELTE BTK Szláv Filológiai Tanszéke
Felelős kiadó a Szláv Filológiai Tanszék vezetője
Sorozatszerkesztő Lukács István
A borítót tervezte Sellyei Tamás Ottó
Nyomdai kivitelezés Komáromi Nyomda és Kiadó Kft.
ISSN 1789-3976
ISBN 978-963-284-966-9

Tartalom

NYOMÁRKAY ISTVÁN

Vig István professzor úr születésnapjára9

BAŃCZEROWSKI JANUSZ

Az ekvivalencia fogalma a fordításban.....13

DUDÁS ELŐD

A múlt idők használata Antun Vramec *Kronika* című művében.....21

DUDÁS MÁRIA

Lógó orral búsul a magyar.....31

DZIEWOŃSKA-KISS DOROTA

A *disznó* fogalma a lengyel nyelvben a frazeológiai kapcsolatok tükrében.....39

FEDOSZOV OLEG

Венгерские сравнительные обороты *kevés (vagy), mint x* в чешско-русской конфронтации.....55

GYIVICSÁN ANNA

Tradícia starozákonných žalmov a evanjelickej kultúry v slovenskej poézii.....63

HEÉ VERONIKA

Az operaszövegek fordítása.....75

JAKOVLJEVIĆ DRAGAN

Културолошко-идентитетске рефлексije у делима савремених српских писаца у Мађарској и Румунији.....87

JANIEC-NYITRAI AGNIESZKA

Cienka błona między faktem a wyobrażeniem, czyli o strategiach narracyjnych Ziemowita Szczerka w kontekście poetyki dziennikarstwa *gonzo*.....105

JANURIK SZABOLCS

Az új angol kölcsönszavak szótári rögzítésének kérdései a mai magyar és orosz lexikográfiában.....119

JÁSZAY LÁSZLÓ

Gondolatok a grammatikai kategorizálás problematikus kérdéseiről (az orosz főnév).....133

LUKÁCS ISTVÁN, KÁLECZ-SIMON ORSOLYA

Az illír mozgalom magyar és horvát tudományos reprezentációjának mérlege.....143

MENYHÁRT KRISZTINA

Vallásosság és vallásgyakorlás Bulgáriában a kora újkori útleírások tükrében.....157

МИХАЈЛОВ КАМЕН

Версията на Павел. Правилата на светия апостол, превърнали се в православен канон.....171

PÁTRÓVICS PÉTER

Lengyel-cseh bosszúságok - germán örömök „összefésült gondolatok” a lengyel *pepik* szó kapcsán.....185

PAVIČIĆ MLADEN

A nemtelenség labirintusában.....193

RÁDULY ZSUZSANNA

A magyar nyelv olasz eredetű eponimái.....203

RÁGYANSZKI György	
A muravidéki szlovén lexikográfia újabb eredményei.....	213
URKOM ALEKSANDER	
Frazeologija u leksikografiji. Frazeologizmi kao sastavni elementi u značajnijim rečnicima mađarsko–srpske leksikografije.....	225
VARGA ÉVA KATALIN	
Jelentésátvitelek vizsgálata a Verancsics-szótár anatómiai neveiben.....	241
ZOLTÁN ANDRÁS	
A fog segédige szláv párhuzamai.....	251
ZSILÁK MÁRIA	
Olasz és német kőfaragók emlékei egy magyarországi szlovák településen, Tardoson.....	265

A magyar nyelv olasz eredetű eponimái

RÁDULY ZSUZSANNA

A magyar nyelv szókincsében ezer felett van az eponimák, azaz a tulajdonnevekből köznevesült szavak száma. Nagy részük idegen nyelvekben – latinban, görögben, németben, angolban, franciában, olaszban stb. – vált közhatóvá, melyeket később átvették más nyelvek is. Az európai nyelvek szókészlete az eponimák tekintetében jelentős azonosságot mutat, ezért a nemzetközi jövevényszavak mellett beszélhetünk akár nemzetközi eponimákról is. Jelen tanulmányomban a magyar nyelv olasz eredetű eponimáit gyűjtöttem össze.

Az eponimákat a hétköznapi kommunikációban is gyakran használjuk. Annak ellenére, hogy nagy részük idegen nyelvekből származik, már úgy beilleszkedtek a magyar nyelv rendszerébe, hogy az átlagos beszélő számára már nem is tűnik idegennek. A hétköznapi nyelvhasználó a szavak eredetével csak ritkán van tisztában.

Általános jellemzőjük, hogy a szókincs szinte minden területén megtalálhatók.

Nagy csoportot képviselnek az egyes tudományterületek szókincsébe tartozó szavak. Kiemelkedően magas a természettudományos szókincsbe tartozó szavak száma, pl. fizika, matematika, biológia, geológia, vegyészet, orvostudomány szavai. Ugyancsak nagy számban fordulnak elő eponimák a társadalomtudományok szókincsében, pl. irodalomtudomány, nyelvtudomány, jog, történelem szavai között. Ezen kívül számos terület szókincsét is gazdagították, pl. a gasztronómia, nyomdászat, sport, vallás, zene, színház stb. szókincsét.

Elsőként a természettudományok területéről a növényvilágban előforduló szavakat mutatom be, melyek közös jellemzője, hogy híres olasz botanikusokról nevezték el őket.

Ilyen növény az *aldrovanda* (<http://www.kislexikon.hu/aldrovanda.html>), a víz alatt úszó, ill. lebegő, gyökértelen, rovarfogó, hínárnövény. Először Indiában észlelték a 16. században, majd a Bologna melletti mocsarakban gyűjtötte Amadeus olasz orvos, aki elküldte Monti botanikusnak, ő Ulisse Aldrovandi (1522–1605) olasz botanikusról nevezte el 1747-ben.

A *maranta* (TOLCSVAI NAGY 2007: 653) másik neve nyílgyökér. Amerika meleg éghajlatán honos lágyszárúak családjába, egyes fajtái levéldísznövények. Bartolomeo *Maranta* (1500–71) botanikus nevét viseli.

Antonio Mario *Salvini* (1633–1729) firenzei botanikus nevét viseli a *salvinia* (<http://www.spektrum.de/lexikon/biologie/salvinia/58266>), azaz rucapáfrány, illetve a róla elnevezett páfránycsalád nemzetsége. Fajtái a víz színén szabadon úszó növények, a spóratokok alá merült levelek tövében fejlődnek.

A liliumfélék családjába tartozó szobanövény a *szanszeveria* (TÓTFALUSI 2004: 850), melynek húsos, kard alakú, sárgásan erezett, fényes zöld levelei vannak. *Sanseveria* (*San Severo*) hercege, az olasz Raimondo di Sangro (1710–71) botanikusról nevezték el.

A *valisneria* (<http://www.godivizinoveny.hu/vallisneria.html>) hátsó zónás kis fényigényű növény. Nevét Antonio *Vallisneri* (1661–1730) olasz természettudós, orvosról kapta.

Az elnevezés tekintetében kivételt képez a *kantalup* (TÓTFALUSI 2004: 463), ami vastag és bordázott héjú, sötétsárga húsu sárgadinnyefajta. *Cantaluppi*, Róma közeli, volt pápai uradalom neve, ahol a növényt kitermesztették.

Az állatvilágot egy mérges csípésű, a Földközi-tenger vidékén honos pókfajta a *tarantula* (TÓTFALUSI 2004: 894) képviseli, mely *Taranto* olasz városról kapta a nevét, melynek környékén sok ilyen pókfajta volt.

A fizika szakszókincsében található szavak közé tartoznak pl. mértékegységek nevei. Az egyik a *fermi* (TÓTFALUSI 2004: 300), ami hosszegység az elemi részek fizikájában. Enrico *Fermi* (1901–1954) olasz fizikusról kapta nevét, aki 1938-ban fizikai Nobel-díjat kapott.

A gyorsulás mértékegysége a CGS-rendszerben a *gal* (TOLCSVAI NAGY2007: 377), melyet az olasz fizikus, csillagász és filozófus, Galileo *Galilei* (1564–1642) tiszteletére neveztek el.

A légnomás egyik egysége a *torr* (TOLCSVAI NAGY 2007: 1034) Evangelista *Torricelli* (1608–1647) olasz fizikus és matematikus nevét viseli.

A *volt* (TÓTFALUSI 2004: 955) az elektromos feszültség mértékegysége. Az elektromosság úttörője, az olasz Alessandro *Volta* (1745–1827) olasz feltaláló, fizikus tiszteletére kapta nevét.

Az *Amici-prizma* (BAKOS 1973: 36) olyan optikai prizma-rendszer, amelyen az áthaladó fehér párhuzamos fénynyaláb nagyjából irányváltoztatás nélkül, de színeire bontva lép ki. G. B. *Amici* (1786–1868) 19. századi olasz csillagászról nevezték el.

A *galvanizáció* (TESz 1: 1022) egy különleges eljárás: valamely tárgy vékony fémréteggel való bevonása elektromos áram vegyi hatása által. A szónak van igei származéka is: *galvanizál* (uo). Luigi *Galvani* (1737–98) olasz orvos és fizikus nevéből származik, aki azokat a jelenségeket tanulmányozta, amelyeket az állati szövet elektromosságának tartott.

A geológia területéről két, földrajzi névből származó szóval találkozunk. Az egyik az *adamellit* (<http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/asvanynevtar/apa.html>), ami magmás kőzet, a gránit egyik változata, savanyú, durvaszemcsés, vulkáni kőzet. A Tirol és Olaszország között található *Adamello* hegycsoport és hegycsúcs nevét viseli. A másik a *gabbró* (TÓTFALUSI 2004: 331), egy sötétszürke vagy fekete, magmás mélységi kőzet. Nevét a dél-olaszországi *Gabbro* városáról kapta.

Az orvostudomány szókincsében található egy anatómiai szakszó, az *Eustach-kürt* (TOLCSVAI NAGY 2007: 317), fülkürt, vagyis a fület a garattal összekötő járat. Bartolomeo *Eustachio* (1520–74) 16. századi olasz orvos és anatómus tiszteletére nevezték el, aki sok emberi szervet elsőként írt le.

A pszichiátria egyik szakszava a *lombroso-típus* (<http://www.kislexikon.hu/lombroso-tipus.html>), mely jellegzetes alkati jegyekkel ellátott bűnöző típust jelent. Cesare *Lombroso* (1835–1909) olasz pszichiáter nevéből származik. Ő vetette meg a büntetőjog antropológiai irányzatának alapjait, s úgy vélte, hogy vannak született bűnözők, akiket örökletes tulajdonságaik predesztinálnak a bűnözésre, és akik különféle alkati jegyekről felismerhetők.

A gyógyítással kapcsolatos a *sarlatán* (TESz 3: 494) szavunk, melynek jelentése: tudatlan vagy rossz orvos; nagy-képzű csodadoktor, kuruzsló; szemfényvesztő, szélhámós; vásári csodaszer árus. Valószínűleg *Cerreto* olasz város nevéből ered, mert lakói arról voltak híresek, hogy vándorárusként hamis orvosságok eladásával foglalkoztak. Végső forrása az olasz ciarlatano, melynek régi jelentése 'vásári kikiáltó; szélhámós, sarlatán'. Ez feltehetően az olasz *cerretano* 'szélhámós, csaló' változata az olasz *ciarlare* 'fecseg, össze-vissza beszél' hatására.

A vegyészet szókincsébe tartozik a *fermium* (TÓTFALUSI 2004: 300), ami mesterséges radioaktív elem, a transzurán sor tagja. Enrico *Fermi* (1901–1954) olasz származású amerikai fizikusról nevezték el, aki 1938-ban fizikai Nobel-díjat kapott.

A narancsvirágból előállított illóolaj, illatszere a *neroliolaj* (BAKOS: 578). Az elnevezés Anna Maria de la Tremoille-ra, *Neroli* olasz hercegnőjére utal, aki szülőföldjén, Franciaországban elterjesztette.

A *szkopolamin* (TÓTFALUSI 2004: 871) az ingerlékenységet csillapító, nyugtató hatású növényi alkaloid, a beléndekben, burgonyafélékben és más növényekben előforduló, a központi idegrendszerre erőlyesen ható, ingerlékenységet

csillapító alkaloid. Giovanni Antonio *Scopoli* (1723–88) olasz orvos, természettudós nevéből keletkezett.

A *veronál* (TÓTFALUSI 2004: 947) altatószerként használt barbitursav-származék; fehér, keserű, kristályos vegyület pedig *Verona* olasz város nevéből keletkezett.

A közgazdasági szakszavak közé tartozik a *lombardhitel* (TESz 2: 787), ami kézizálogkölcson, forgalomképes ingósággal mint záloggal fedezett hitel. A középkorban *Lombardia*, észak-olasz tartomány bankárai Európa sok országában tevékenykedtek, innen ered az elnevezés.

Az egyik irodalmi vonatkozású szavunk a *marinizmus* (TOLCSVAI NAGY 2007: 654), ami olasz irodalmi stílusrányzat a 17. században, melyre a túlfinomultság, a különös hasonlatok és metaforák, a *conpetto*, a csattanó jellemző. *Giambattista Marino* (*Marini*) (1569–1625) reneszánsz kori olasz költő nevéből származik. A másik pedig a *paszkvillus* (TÓTFALUSI 2004: 696), ami személyeskedő prózai vagy verses gúnyirat, meghatározott személy ellen. Nevét egy római, *Pasquill* nevű szobortorzóról nyerte, amelyet egy, a 15. században élt, csípős gúnyverseiről ismert *Pasquino* nevű vargáról, vagy szabóról neveztek el.

A divat és textilipar szókincsébe tartozik a *marengo* (<http://hu.texsite.info/Marengo>), egy közepes súlyú vagy nehéz, puha gyapjú típusú szövet, finom bolyhos felülettel, ami elfedi a szövet négy- vagy hatfonalas sávolykötésű szerkezetét. Férfiöltönyök, női kosztümök és ruhák készítésére használják. Nevét az olaszországi *Marengo* városáról kapta.

Két kalapnév származik tulajdonnévből. Az egyik a *borsalino* (http://ozmonda.blog.hu/2012/08/27/kalap_tipusok_a_fedora_avagy_a_borsalino), egy elegáns férfikalap puha filcből, kézzel készítve. Az elnevezés *Giovanni Borsalino* (1834–1900) kalapkészítő nevéből ered, aki Milánóban 1857-ben megalapította saját kalapgyárát. A *borsalino* világszerte ismert kalaptípus, amely a harmincas évekig nagyon népszerű volt. A másik a *Garibaldi-kalap* (BAKOS 1973: 290), egy széles karimájú, puha nemezkalap. *Giuseppe Garibaldi* (1807–82) olasz nemzeti hős nevéből származik.

Hosszú ujjú, rövid kabát kihajtóval, paraszti és polgári zubbonyfajta a *carmagnole* (TÓTFALUSI 2004: 140). *Carmagnola* piemonti város nevéből származik. A Carmagnolából (Piemont) származó munkások kabátja a francia forradalom idején került Marseille-ből Párizsba; a jakobinusok a hasonló formájú kabátot forradalmi viseletként hordták.

A *pantalló* (TÓTFALUSI 2004: 685) hosszú szárú férfinadrág. A francia forradalom óta terjedt el, hozzátartozik korunk férfidivatjához. A szűk térdnadrágot, a culotte-ot váltotta fel. Az elnevezés származhat *Pantalone* nevéből, aki a velencei komédia bolondos, hórihorgas vénembere, aki ilyen nadrágot viselt. A másik feltételezés szerint a szó a *Pantaleon* névből származik, viselője az orvosok egykor népszerű védőszentje volt Velencében.

Női viselet a *viganó* (TESz 3: 1141), ami a 19. század elején volt divatos, empire stílusban készült hosszú női felsőruha, melynek dereka és alja egy darabból volt kiszabva. Egyik magyarázat szerint S. *Vigano* olasz táncosnő nevéből keletkezett. A másik magyarázat szerint Maria Viganónak (1769–1821), Salvatore Vigano balettmester feleségének, a bécsi olasz opera híres táncosnőjének nevéből köznevesült.

A könyvnyomtatás egyik híres darabja az *aldina* (TOLCSVAI NAGY 2007: 44–45), a 15–16. századi velencei nyomtatvány. *Aldus* Manutius (*Aldo* Manucci vagy Manuzio) nyomdász műhelyéből kikerült nyomtatvány, az ő nevéből származik az elnevezés. Az *Aldus* Manuziotól metszett latin betűfajt is *alidinának* nevezik.

A kerámiaipar egyik neves alkotása a *fajansz* (TESz 1: 828–829), festett ónmázás cserépedény. A dél-olaszországi *Faenza* város nevéből keletkezett, amely a porcelán és fajansz ipar központja volt a 12. századtól.

A színházhoz kapcsolódó szavak egyike a *Pantalone* (TOLCSVAI NAGY 2007: 770), aki mulatságos, öreg, felsült hősszerelmes. Az olasz *commedia dell'arte* állandó szereplője, *Pantalone* nevéből. A másik szavunk az *atellána* (TÓTFALUSI 2004: 81), ami egy ókori itáliai színjátéktípus, álarcos

vígjáték állandó komikus típusokkal, a *commedia dell'arte* őse. A Nápoly melletti *Atella* város nevéből alakult.

Földrajzi névből származnak a különböző olasz táncok nevei, melyek a tánc származási helyére utalnak.

A *bergamasca* (TÓTFALUSI 2004: 108) egy élénk ritmusú, páros ütemű régi olasz tánc. A 16. századtól ismert, a lombardiai *Bergamo* környékéről származik, innen az elnevezés.

Olasz nemzeti tánc a *forlana* (http://www.kislexikon.hu/forlana_a.html). Zenéje derült jellegű, 6/8, ritkábban 6/4-es ütemben. Leginkább elterjedt Velencében a gondolások között, valamint a Friaul-hercegségben, melynek lakói a *Forlánok*, a tánc és zene is róluk kapta nevét.

Padova olasz város nevéből származik a *pavane* (TÓTFALUSI 2004: 701), azaz pávatánc; lassú, méltóságteljes udvari tánc a 16–17. században.

Származási helye, *Szicília* nevéből van a *siciliano* (TÓTFALUSI 2004: 821) elnevezés. Egy 17. sz. óta ismert szicíliai eredetű lassú, 6/8-os vagy 12/8-os régi olasz pásztortánc, mely stilizált formában a műzenében is helyet kapott (Corelli, Bach, Vivaldi).

A hatnyolcados ütemű Dél-Itáliában, Nápolyban ismert tánc pedig a *tarantella* (TÓTFALUSI 2004: 894). *Taranto* olasz városról vagy a *tarantula* pókról kapta a nevét, a régi néphit szerint ugyanis ennek csípése rángatózást okoz, ez a tánc viszont gyógyítja a bajt (vö. *tarantula*).

Két hangszer kapta nevét készítőjéről, az egyik a *spinét* (TESz 3: 590), a trapezoid alakú, pengető mechanizmussal megszólaltatott húros ütőhangszer, a zongora egyik őse volt. A velencei Giovanni *Spinetti* (1500 k.) nevéből.

A világhírű *Stradivári* (BAKOS 1973: 783) Antonio *Stradivari* (1644–1737) vagy fiai által a 18. század elején készített, különlegesen értékes, az egész világon a leghíresebb mesterhegedű. Az elnevezés a készítője nevéből származik.

Az építészet szókincsét gazdagította a *palladianizmus* (TOLCSVAI NAGY 2007: 767), egy 17–18. századi építészeti stílus. Andrea *Palladio* (1508–80) észak-itáliai művészt utánzó építészeti stílus, innen az elnevezés.

A *campanile* (TOLCSVAI NAGY 2007: 157) pedig, amely templom mellé épített különálló, magas harangtorony (a kora kereszténységtől, de főképp az olasz reneszánsz idején) *Campania* régi itáliai régió nevéből keletkezett.

A festészet területén két szó képviselteti magát, az egyik a *preraffaeliták* (TÓTFALUSI 2004: 747), a 19. századi angol festői és költői irányzat. Hívei a *Raffaello előtti*, naivabb olasz művészetet tekintették példaképnek. Az irányzat *Raffaello Santi* (1483–1520) nevéből származik.

A másik a *tizianvörös (haj)* (TÓTFALUSI 2004: 910), élénk-vörös szín, leginkább hajszín. *Tiziano Vecello* (1488–1576 k.) velencei festő által gyakran használt színhez hasonlatos.

A gasztronómiában az olasz sajtok rendkívül népszerűek. A *gorgonzola* (TÓTFALUSI 2004: 353) kizárólag tehéntejből készült lágy sajtfeleség. Kétféle gorgonzolát különböztetünk meg: „dolce”, a fiatalabb fajta, amely ugyan pikáns, fűszeres, mégis van egy kis édeskés aromája; „piccant”, az idősebbik, az érettebb, íze is sokkal erőteljesebb, enyhén savanykás mellékízzel. Olaszország Piemont és Lombardia tartományában készítik. Feltételezhetően egy Milánótól északra fekvő *Gorgonzola* nevű lombardiai faluból származik, amelynek nevét is viseli. Itt már ezer évvel ezelőtt is készítették. A legenda szerint a sajt feltalálása egy figyelmetlen fiatal sajtkészítőhöz fűződik, aki egyik éjjel túl sokáig időzött barátnőjénél, és elfeledkezett a csurgatott esti tejről. Másnap reggel egyszerűen összekeverte a friss tejjel, és ennek eredményeképpen keletkezett egy új, puha és fűszeres sajtcsoda. Létezik másik elmélet is, mely szerint a sajt feltalálója egy fogadós volt, aki a már megpenészedett sajtot vendégeinek mint különlegességet akarta eladni. Miután a vendégek megkóstolták, s ahelyett, hogy panaszkodtak volna, jóízűen elfogyasztották a kékpénészes finomságot.

Olasz ételek elkészítésének nélkülözhetetlen kelléke a *parmezán* (TESz 3: 111), mely egy különösen kemény sajt. *Parma* olasz város nevéből származik. A sajt hosszú múltra tekint vissza, történelmi források bizonyítják, hogy szárma-

zási helyén már legalább 800 éve hagyományos, változatlan módon készítik. Már Giovanni Boccaccio, a 13. században írt híres művében, a Decameronban is nevéen említi a sajtot.

Az italok közül az egyik híresség a *chianti* (TÓTFALUSI 2004: 150), a sásfonatú palackokban forgalmazott, különleges érlelésű olasz vörösbor. Termőhelyéről, a toscanai *Chianti* dombvidékről kapta nevét.

Befejezésképpen két, történelemmel kapcsolatos kifejezést szeretnék bemutatni. Az egyik a *Canossa-járás* (TÓTFALUSI 2004: 137–138), melynek jelentése: alázatos bocsánatkérés, engesztelés. Az elnevezés az észak-itáliai *Canossa* várához kapcsolódik, ahol IV. Henrik német-római császár 1077-ben súlyos megaláztatást vállalva érte el VII. Gergely pápánál, hogy visszavonja a rá kimondott átkot.

A másik pedig a *machiavellisztikus* (TÓTFALUSI 2004: 569), a gátlástalan, kíméletlen (hatalmi módszer), illetve a *machiavellizmus* (uo.), ami a vallás, a jog és az erkölcs követelményeit figyelmen kívül hagyó állampolitika tana, amely az állam kíméletlen hatalmát hirdeti. Niccoló *Machiavelli* (1469–1527) olasz államférfi és író nevéből ered, aki ilyen hatalmi módszert alkalmazott és ilyen politikát ajánlott Il Principe (A fejedelem) című művében.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az olasz eredetű eponimák változatos képet mutatnak, s elsősorban a magyar nyelv szakszókincsét gyarapították.

BIBLIOGRÁFIA

BAKOS Ferenc (szerk.), 1973: *Idegen szavak és kifejezések szótára*. Budapest: Akadémiai Kiadó.

TESz = BENKŐ Loránd (főszerk.), 1967–1976: *A magyar nyelv történeti-etimológiai szótára 1–3*. Budapest: Akadémiai Kiadó.

- Textilipari magyarázó szótár.* (<http://hu.texsite.info/Sz%C3%B3jegyz%C3%A9k/?l=A>).
- TOLCSVAI NAGY Gábor (szerk.), 2007: *Idegen szavak szótára*. Budapest: Osiris Kiadó.
- TÓTFALUSI István, 2004: *Idegenszó-tár. Idegen szavak értelmező és etimológiai szótára*. Budapest: Tinta Könyvkiadó.
- WISNIEWSKI Claudia, 2001: *Divatlexikon*. Budapest: Athenaeum 2000 Kiadó.

INTERNETES HIVATKOZÁSOK

- <http://www.kislexikon.hu/aldrovanda.html>
- <http://www.spektrum.de/lexikon/biologie/salvinia/58266>
- <http://www.godivizinoveny.hu/vallisneria.html>
- <http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/asvanynevtar/apa.html>
- <http://www.kislexikon.hu/lombroso-tipus.html>
- <http://hu.texsite.info/Marengo>
- http://ozmonda.blog.hu/2012/08/27/kalap_tipusok_a_fedora_avagy_a_borsalino
- http://www.kislexikon.hu/forlana_a.html